

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2478/2019
29.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Мидић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Видановић, адвокат из ..., ради дуга по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5854/2018 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5854/2018 од 14.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5854/2018 од 14.03.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 10436/2015 од 22.05.2018. године, у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 85.000 евра, са каматом по стопи Централне европске банке од 21.04.2009. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, ставу другом изреке којим је одбијен, као неоснован, противтужбени захтев да се утврди да је ништава изјава од 15.10.2007. године и ставу трећем изреке којим је обавезан тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 930.760,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је у својеручно потписаној изјави од 15.10.2007. године признао да сада пок. ВВ, правном претходнику тужиоца, дугује износ од 85.000 евра, по основу позајмица датих у периоду од маја до октобра 2007. године и обавезао се да дуг врати до 20.04.2009. године. Тужени није оспорио аутентичност потписа на изјави, али је тврдио да се он заправо потписао на празном листу хартије на ком је изјава накнадно одштампана, те оспоравао да је на име позајмице примио наведени износ новчаних средстава.

Правноснажним решењем ванпретресног већа Основног суда у Нишу Кв 2036/13 од 24.09.2013. године утврђено је да нема места покретању истраге против сада пок. ВВ за кривично дело преваре у стицају са кривичним делом фалсификовања, по пријави овде туженог. Решењем ОЈТ Ниш Кт 5508/12 од 20.03.2013. године одбачена је кривична пријава туженог исте садржине.

У периоду након дате позајмице основана је и кратко време је пословала лекарска ординација за кућну негу "... " названа по туженом, ради чијег оснивања је и дата позајмица. Сведок ГГ, таст сада пок. ВВ, је у свом исказу датом пред судом навео да је у више наврата позајмљивао новац туженом у укупном износу од 27.000 евра, али да не поседује признанице. Сведок ДД је у исказу датом пред судом изјавио да су у његовим просторијама одржана два састанка сада пок. ВВ и туженог, да је сада пок. ВВ на првом састанку тражио од туженог да потпише признаницу за дуг у износу од 30.000 евра, а на другом састанку за дуг у износу од 35.000 евра, а да је оба захтева тужени одбио.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су, након оцене свих изведених доказа појединачно и у њиховој међусобној повезаности, према резултатима целокупног поступка и применом правила о терету доказивања прописаног чланом 231. став 3. ЗПП, оценили да је тужбени захтев за исплату дуга основан, а да је неоснован противтужбени захтев да се утврди да је ништава изјава од 15.10.2007. године.

Тужени је својим потписом на спорној изјави признао постојање дуга према правном претходнику тужиоца у износу од 85.000 евра и обавезао се да дуг врати до 20.04.2009. године. Како тужени током поступка применом правила о терету доказивања није пружио правно релевантне доказе да дуг према правном претходнику тужиоца није настао, односно да је позајмљени новчани износ вратио, то је применом материјалног права из чл. 557. и 562. став 1. Закона о облигационим односима основан тужбени захтев за враћање дуга са припадајућом каматом од доспелости обавезе до исплате.

Истовремено је правилна оцена нижестепених судова да тужени није доказао испуњеност услова за утврђење ништавости изјаве туженог о признању дуга од 15.10.2007. године. Спорна изјава, својеручно потписана од стране туженог, у одсуству доказа за супротну тврђу, представља пуноважан доказ о постојању облигационо-правног односа између правног претходника тужиоца, као зајмодавца и туженог као зајмопримца. Ово тим пре што су кривични поступци, које је тужени покренуо против правног претходника тужиоца за кривично дело преваре у стицају са кривичним делом

фалсификовања, окончани одбацивањем кривичних пријава, из чега произлази да тужени није доказао да спорна изјава не представља аутентичну изјаву његове воље, како је тврдио током поступка.

Супротно наводима ревизије, одлука о основаности противтужбеног захтева за утврђење спорне изјаве туженог је донета, као и одлука о основаности жалбе туженог изјављене против првостепене пресуде. При том је другостепени суд оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге.

Наводима ревизије тужени понавља наводе истакнуте у жалби којима заправо оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање, засновано на исказима странака и саслушаних сведока и ставља примедбе на оцену изведених доказа из члана 8. ЗПП, из којих разлога се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић